

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر آسپیرین همراه با هپارین و آسپیرین همراه با پردنیزولون در درمان سقط راجعه

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 17، شماره 61 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

صغری ربیعی

عصمت عزیزی

مرضیه فریمانی سنویی

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: سقط راجعه یکی از مشکلات طب تولید مثل است، سبب شناسی آن اغلب ناشناخته بوده و به استراتژی های درمانی و تشخیصی متفاوت، نیازمند است. مطالعه حاضر با هدف مقایسه تاثیر آسپیرین همراه هپارین با آسپیرین همراه پردنیزولون در درمان سقط راجعه انجام شد. مواد و روش ها: این مطالعه به صورت کارآزمایی بالینی تصادفی شده بر روی ۵۰ زن مبتلا به سقط راجعه مراجعه کننده به بیمارستان فاطمیه همدان انجام شد. این بیماران به محض مثبت شدن Beta HCG انتخاب شده و به طور تصادفی به دو گروه ۲۵ نفری تقسیم شدند. به بیماران گروه اول هپارین به میزان ۵۰۰۰ واحد دو بار در روز و به صورت زیرجلدی همراه با یک قرص آسپیرین ۸۰ میلی گرمی در روز تجویز شد. به گروه دوم روزانه ۱۰ میلی گرم پردنیزولون همراه با یک قرص ۸۰ میلی گرم آسپیرین M.C تجویز گردید. درمان های فوق تا هفته ۲۰ حاملگی ادامه داشت و در طی مدت درمان، حداقل ۳ بار سونوگرافی از نظر وضعیت جنین انجام شد. جهت بیماران تحت درمان با هپارین به منظور جلوگیری از یوکی استخوان ناشی از هپارین، روزانه یک قرص کلسیم تجویز گردید. اندازه گیری آنتی بادی های آنتی فسفولیپید و آنتی کاردیولیپین برای کلیه بیماران انجام شد. نوزادان گروه مصرف کننده آسپیرین با پردنیزولون بعد از تولد توسط متخصص نوزادان بازدید و به مدت یک ماه نیز پی گیری شدند. اطلاعات به دست آمده توسط نرم افزار SPSS و با استفاده از آزمون های آماری t-test و دقیق فیشر پردازش گردیدند. یافته ها: میانگین سنی زنان مورد مطالعه در گروه آسپیرین همراه پردنیزولون 31.8 ± 3.3 سال و در گروه آسپیرین همراه با هپارین 30.7 ± 3.2 سال بود که دو گروه از نظر سنی متفاوت از یکدیگر نبودند ($P < 0.05$). میانگین تعداد سقط در گروه آسپیرین همراه با پردنیزولون 1.8 ± 1.1 و در گروه آسپیرین همراه با هپارین 2.4 ± 1 بود که تفاوت معنی داری بین دو گروه از نظر میانگین تعداد سقط وجود نداشت ($P < 0.05$). آنتی بادی آنتی کاردیولیپین در ۴ بیمار (۸ درصد) و آنتی بادی آنتی فسفولیپید نیز در ۴ بیمار (۸ درصد) مثبت شد. تجزیه و تحلیل داده های مطالعه حاضر مشخص کرد که میزان وقوع سقط به دنبال درمان با آسپیرین همراه با هپارین به طور معنی داری از نظر آماری نسبت به درمان آسپیرین همراه با پردنیزولون بیش تر است ($P < 0.05$). در هیچیک از بیماران دو گروه عارضه ای مشاهده نشد. استنتاج: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که روش درمانی آسپیرین همراه با پردنیزولون در درمان سقط راجعه موثرتر از روش درمانی آسپیرین همراه با هپارین بوده و روش درمانی ارجح می باشد.

کلمات کلیدی:

Abortion, Habitual, Aspirin, Heparin, Prednisolone, آسپیرین، پردنیزولون، سقط عادی، هپارین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1791859>

